ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:

1 месяц	30 кап.
3 месяцы	90 „
6 месяцаў	1 р. 80 „
1 год	3 р. 30 „

АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсамольская 25, тэлеф. № 903.

ГОД ВЫДАНЬНЯ IX.

№ 4 (972) | НЯДЗЕЛЯ, 5-га студзеня 1930 г.

Грандыезныя дэманстрацыі баспрацоуных у Польшчы

Крызіс у тэкстыльнай прамысловасьці і забастовачны рух разрастаэцца

Фабрыкі зачыняюцца—расьце беспрацоўе

ВАРШАВА, 8 Рух беспрацоўных у Польшчы з кожным днём пашыраецца. Усё часьцей і часьцей спатыкаюцца паведамленьні ў друку аб сутычках беспрацоўных з паліцыяй.

У Тарнове адбылася грандыёзная дэманстрацыя беспрацоўных, якія прарвалі паліцэйскі кардон і ўварваліся ў гібінэт бургомістра з патрабаваньнем дапамогі беспрацоўным. Паліцыя разагнала дэманстрацыю.

У Пазнані некалькі тысяч беспрацоўных сабраліся каля памяшканьня біржы працы. Выступіўшыя прамоўцы патрабавалі безадкладнай выплаты дапамогі і павялічэньня разьмеру галоднага пайку, які атрымоўваюць беспрацоўныя.

Паліцыі, якая выступіла супроць беспрацоўных, было аказана актыўнае супраціўленьне, у выніку чаго моцна зьбіты паліцэйскі і ранены выстралам з рэвальвэру беспрацоўны.

У Лодзі адбылася вялікая дэманстрацыя беспрацоўных на чале з камуністамі сойму. Паліцыя чатыры разы атакоўвала беспрацоўных, якія арганізоўвалі паходы да магістрату. На дарозе дэманстранты праходзілі міма казармаў з лёзунгамі аб братарстве салдат і рабочых і спыніліся каля памяшканьня турмы, патрабуючы вызваленьня палітзьняволеных. Дэманстранты былі разагнаны паліцыяй. Такія-ж самыя дэманстрацыі адбываліся ў Львове, пад лёзунгам „хлеба і працы“.

Афіцыйная статыстыка прызнае, што на 30 лістапада 1929 году лік беспрацоўных у Польшчы павялічыўся ў параўнаньні з 1928 г. на 28 проц.

У Каморскім і Пазнанскім ваяводствах беспрацоўе ўзрасло на 125 проц. за год, у Варшаве—на 88 проц., у Лодзі—на 53 пр.

Побач з гэтым расьце крызіс і забастовачны рух. У Лодзінскім раёне пачалася забастоўка панчошных фабрык, якая ахапіла Лодзь і шэраг іншых гарадоў. Растучы крызіс усё больш ахоплівае польскую тэкстыльную прамысловасьць.

У апошнія дні зачынілася шэраг фабрык, у прыватнасьці, у Беластоку зачынілася 16 тэкстыльных фабрык.

Парадак на К.-У. чыг. аднаўляецца

ТОКІЁ, 3. З Харбіну паведамляюць, што адбылося першае пасяджаньне праўленьня КУ чыгункі. Праўленьнем прызначаны начальнікі службаў.

Некаторыя начальнікі службаў савецкія грамадзяне, якія працягвалі работу на чыгунцы пасьля захопу яе, зьмешчаны з пасадаў і заменены новымі работнікамі, якія прыбылі з СССР.

Аднаўлены ў пасадах служачыя, якія былі звольнены і зволіліся з чыгункі ў часе канфлікту.

Упраўляючы чыгункай тав. Руды і яго памочнік т. Дзянісаў уступілі ў выкананьне сваіх абавязкаў. Адбылася скліканая імі першая нарада работнікаў чыгункі. Тав. Руды зьвярнуўся да рабочых і служачых КУ чыгункі з навагоднім прывітаньнем.

ТОКІЁ, 3. Аднаўленьне руху па ўсёй лініі КУ чыгункі адбудзецца ў бліжэйшыя дні. У бліжэйшы час чакаецца звальненьне з чыгункі шэрагу кітайскіх падданых рускай нацыянальнасьці, якія не адпавядалі свайму прызначэньню.

ТОКІЁ, 3. Мукдэнскім урадам вырашана на савецка-кітайскую канфэрэнцыю ў Маскву ў якасьці прадстаўніка Кітаю делегаваць Цая (Харбінскага дыплёматычнага камісара). Зацьверджаньне гэтага рашэньня мукдэнскага ўраду залежыць ад Нанкіну.

Гаага № 2 прыступіла да „работы“

ГААГА, 3. Перад афіцыйным адчыненьнем другой гаагскай канфэрэнцыі старшыні дэлегацый дагаварыліся аб парадку работы канфэрэнцыі. Вырашана стварыць дзьве камісіі: першая—па пытаньнях, якія зьвязаны з рэпарацыйнымі плацяжамі Нямеччыны і другая—для разгляду пытаньня аб Усходніх рэпарацыях (гэта значыць плацяжох, якія належаць з Вэнгрыі, Баўгарыі і Аўстрыі).

Старшынёй першай камісіі назначан бэльгійскі прэм'ер Жаспар. Старшынёй другой камісіі—назначан францускі міністр працы Лушэр.

Нямецкі капітал рыхтуецца...

БЭРЛІН. 3.—Галава нямецкага ўраду рэйхсканцлер Гэрман Мюльлер (социял-дэмократ) і вайсковы міністр Грэнэр выступілі з навагоднімі заявамі, у якіх яскрава адбіваюцца бліжэйшыя пляны буйнага капіталу.

Сэнс заявы Мюльлера зводзіцца да таго, што фінансавае становішча Нямеччыны ў новым годзе пагоршыцца, а таму працоўныя масы будуць абкладзены новымі вялікімі падаткамі.

Грэнэр заклікаў армію да „цьвёрдасьці“, заяўляючы, што Нямеччына „стаіць перад рашучымі падзеямі ў вобласьці ўнутранай і замежнай палітыцы“. Так як Грэнэр ня мае, безумоўна, на ўвазе, якой небудзь замежнай вайны (бо Нямеччына ня можа зараз яе весьці) дык значэньне яго слоў можа быць толькі адно: НЯМЕЦКІ КАПІТАЛ, ПРАЦЯГВАЮЧЫ ЖОРСТКІ НАЖЫМ НА МАСЫ, ПРАДБАЧЫЦЬ МАГУТНЫ ЎЗДЫМ РЭВОЛЮЦЫЙНАГА РУХУ І ХОЧА ЗАДУШЫЦЬ ЯГО УЗБРОЕНАЙ СІЛАЙ.

Неабходна адзначыць пры гэтым, што некаторыя правыя колы ў Нямеччыне імкнуцца правацыраваць грамадзянскую вайну „раз на заўсёды „затапіць рэвалюцыю ў крыві“.

БЭРЛІН, 3-1. Ад пачатку новага году ў выніку далейшага пагоршаньня кан'юнктуры і мерапрыёмстваў па капіталістычнай рацыналізацыі, нагла дзеецца новая хваля масавых звальненьняў рабочых. Буйнае гамбурскае суднабудаўнічае прадпрыёмства „Вулкан“ зачынілася. Звольнена 4 тысячы рабочых. Аб масавых звальненьнях рабочых, пераважна мэталёвай, хімічнай і горнай прамысловасьці, паведамляюць таксама з Рурскай вобласьці, Рэйнскай вобласьці, Вэстфаліі і Саксоніі. Прадпрыёмцы карыстаюцца звальненьнем дзеля таго, каб выкінуць з прадпрыёмстваў рэвалюцыйных рабочых.

Рэвалюцыйная хваля ў Індыі

ЛЁНДАН, 2-1. У асьведамленых колах лічаць, што згодніцкія кіраўнікі агульна-індэйскага „нацыянальнага кангрэсу“ (аб'яднаньне ангельскіх нацыяналісцкіх партый) ня будуць выконваць „левыя“ рэзалюцыі сэсіі кангрэсу, якая толькі-што зачынілася. Хутчэй за ўсё яны абмяжуюцца параўнаўча бяскрыўднай мерай, а менавіта—выхадам з заканадаўчых сходаў (выбарчыя ўстановы, якія супрацоўнічаюць з ангельскай уладай у Індыі).

Разам з тым, яны па ўсёй магчымасьці пачнуць новыя перагаворы з ангельскай уладай, у выніку якіх прымуць удзел у лёнданскай англа-індэйскай канфэрэнцыі; гэтая канфэрэнцыя скліікаецца ангельскім урадам для абгаварэньня пытаньня аб „перагляде канстытуцыі ў Індыі“.

На гэтай канфэрэнцыі згоднікі непазьбежна адмовяцца ад лёзунгу поўнай незалежнасьці Індыі і задаволяцца патрабаваньнем аб прадстаўленьні Індыі правоў самакіраўніцтва.

Аднак, справа ня столькі ў палітыцы згоднікаў, колькі ва ўздыме рэвалюцыйнага масавага руху ў Індыі. Менавіта гэты рух выклікае вялікую трывогу ў ангельскай буржуазіі. Індыйскія згоднікі прымушаны лічыцца з ростам гэтага руху.

У сувязі з гэтым, становішча ў Індыі сур'ёзна адбіваецца і на палітычным становішчы ў Англіі.

Забастоўка друкароў у Ліёне

Фонд абароны „Юманітэ“ расьце

ПАРЫЖ, 3-1. У Ліёне распачалася забастоўка друкароў. Бастуюць усе друкарні гораду. Забастоўка выклікана адмоваю рабочых аднавіць калектыўны дагавор на ранейшых умовах. Рабочыя патрабуюць павялічэньня заработку на 9 франкаў у дзень, а прадпрыёмцы згаджаюцца павялічыць толькі на 3 франкі. Дзьве самыя буйныя ліёнскія газэты ня вышлі. Іншыя выданьні выходзяць скарочанымі.

ПАРЫЖ, 3-1. Масавыя зборы ў фонд абароны „Юманітэ“, якія далі ўжо больш за 1.600.000 франкаў, прадаўжаюцца. Поруч з імі з посьпехам распачалася падпіска на аблігацыі выпушчанае „Юманітэ“ 2-х міліённай пазыкі.

Уносім і выклікаем

„Бальшавік“, абутковую фабрыку і шчотачнікаў

Комсамольскі колектыў менскай шчотачнай фабрыкі імя Н. К. Крупскай уносіць на карысьць газэты комуністычнай партыі Францыі „Юманітэ“ 20 рублёў і 75 кап.

Выклікаем зрабіць тое-ж самае колектыву комсамолу „Бальшавіка“, абутковай фабрыкі і шчацінвай фабрыкі.

Бюро колектыву.

НОВЫ САКРАТАР ЦК КП(б)Б

АЎТОБІАГРАФІЯ ТАВ. ГЭЯ

Тав. Гэй, К. В. нарадзіўся ў 1896 годзе ў горадзе Ленінградзе. У рэвалюцыйнай рабоце прымае ўдзел, пачынаючы з 1913 г.

У 1916 г. т. Гэй уступае ў шэрагі РСДРП (бальшавікоў) і вядзе партыйную работу ў Харкаве аж да лютаўскай рэвалюцыі.

У часе Кастрычнікавай рэвалюцыі і грамадзянскай вайны ў 1917-19 гадох т. Гэй працуе ў Пскове старшынёю губвыканкому, а пасьля сэкратаром Пскоўскага губкому РКП(б).

У 1920 г. т. Гэй працуе ў Саратаве, на транспарце. У 1921 г. ізноў сэкратаром Пскоўскага губкому.

У 1922 г. т. Гэй знаходзіцца на партыйнай рабоце ў г. Ленінградзе (загадчык арганізацыйнага аддзелу Паўночна Заходняга бюро К УсеКП(б). у 1923 г. на Урале сэкратар Сьвярдлоўскага губкому.

У 1924 г. т Гэй абіраецца 14 м партыйным зьездам кандыдатам у члены ЦК УсеКП(б) і працягвае партыйную работу сэкратаром у шэрагу арганізацый на Урале.

У 1925 26 г. т. Гэй працуе загадчыкам арганізацыйнага аддзелу ЦК УсеКП(б).

У апошнія часы т. Гэй быў членам выканкому Чырвонага Профінтэрну. Тав. Гэй кандыдат у члены ЦК УсеКП(б).



Гарачае вітаньне пролетарам Чырвонага Сормава

ад бальшавікоў і ўсяе рабочае клясы БССР

Пленум Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б ад імя бальшавікоў і ўсяе рабочае клясы БССР горача вітае адзін з лепшых атрадаў пролетарыяту Савецкага Саюзу рабочых Чырвонага Сормава.

БССР, народжаная Кастрычнікавай рэвалюцыяй, воляю пролетарыяту і яе партыі з краю балот пераўтвараецца ў індустрыяльна-аграрны край—будуе новыя фабрыкі і заводы, магутныя колектыўныя гаспадаркі, шырока разгортвае будаўніцтва пролетарскай культуры.

Толькі ў цеснай сям'і ўсяго Савецкага Саюзу, толькі пры дапамозе пролетарыяту братэрскіх Соцыялістычных Рэспублік БССР змагла і зможа ў далейшым яшчэ большым тэмпам ісьці па шляху соцыялістычнага будаўніцтва.

Рабочая кляса БССР у саюзе з бядняцка-серадняцкімі масамі сялянства, пад кіраўніцтвам КП(б)Б, цьвёрда ажыцьцяўляючы генэральную лінію партыі, ідзе шпаркімі тэмпамі ў нагу з усім Савецкім Саюзам, па шляху індустрыялізацыі, па шляху соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі.

Гэтыя вялізарныя посьпехі, дасягнуты дзякуючы рашучаму наступленьню на клясавага ворага, на кулака, на нэпмана, дзякуючы бальшавіцкай няпрымірымасьці, да ўсіх ухілаў ад генэральнай ленінскай лініі, пры актыўным удзеле ў нашым будаўніцтве шырокіх рабочых мас.

ЦК КП(б)Б запэўнівае рабочых Чырвонага Сормава, што Савецкая Беларусь, якая знаходзіцца ў фарпосьце Савецкага Саюзу, пры дапамозе Чырвонага Сормава, выканае задачы, пастаўленыя перад ёй партыяй у справе соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі.

Горача вітаючы пачын сормаўскіх рабочых—вызначэньне першага атраду перадавых будаўнікоў для непасрэднага ўдзелу ў соцыялістычнай рэконструкцыі вёскі, пленум ЦК КП(б)Б упэўнен, што чырвоныя сормаўцы і ў далейшым будуць прымаць самы актыўны ўдзел у справе соцыялістычнага будаўніцтва БССР.

Няхай жыве пролетарыят Чырвонага Сормава—адзін з лепшых атрадаў рабочае клясы Савецкага Саюзу.

Няхай жыве саюз рабочае клясы з бядняцка-серадняцкімі масамі сялянства.

Няхай жыве ЎсеКП(б)—кіраўнік і організатар соцыялістычнага будаўніцтва.

Ордэн Чырвонага Сьцягу баявой Далёка-Усходняй

ЦВК СССР пастанавіў узнагародзіць Далёка-Усходнюю Армію за геройскую самаадданасьць пролетарскай рэвалюцыі, праяўленай войскамі па абароне савецкіх граніц у часе канфлікту на КУ чыгунцы,—**ордэнам Чырвонага Сьцягу.**

У сувязі з гэтым ЦВК СССР выдаў пазаўчора загад за подпісам Народнага Камісара Вайсковых Спраў і старшыні РВС тав. Варашылава. У загадзе гаворыцца:

«Перамагла мірная, таварыская кітайскаму народу палітыка Савецкага Саюзу, і пацярпела жорсткае паражэньне авантурыская захопніцкая палітыка кітайскіх паноў, генэралаў і стаячых за імі імпэрыялістычных ворагаў Кітаю.

Асобая Далёка-Усходняя Армія дала сакрушаючы адпор кітайскім войскам і белабандытам.

Гэроічна змагаліся ўсе роды войск. Стралковыя і тэхнічныя часткі, коньніца, Амурская вайсковая флётылія і авіяцыя. Комуністы і комсамольцы былі на перадзе на чале часьцей, паказваючы прыклад выкананьня баявога абавязку перад пролетарскай рэвалюцыяй. Байцы Асобай Далёка-Усходняй Арміі ніколі не дапускалі ў сваіх шэрагах элемэнтаў нагыянальнай вузасьці, нацыянальнага суменьня і тым больш нацыянальнай нянавісьці да кітайскіх працоўных.

Рэвалюцыйны Вайсковы Савет СССР з задаваленьнем устанаўлівае, што як да і пасьля баявых сутычак, так і ў часе баявых сутычак кітайскі працоўны заўсёды спатыкаў у кожным чырвонаармейцы свайго сябра і абаронцу.

Асобая Далёка-Усходняя Армія бліскуча справілася з ускладзенымі на яе задачамі.

Конфлікт на КУ чыгунцы вырашан. Але будзем на варце, будзем зорка сачыць за кожным рухам імпэрыялістых. Няхай барацьба на Далёкім Усходзе яшчэ больш загартуе нашы шэрагі, няхай яна ўвальё новую сілу для далейшай баявой вучобы Чырвонай Арміі».

У ЦК Усе ЛКСМ

МАСКВА, 3. ЦК УсеЛКСМ сумесна з колгасцэнтрам і колгассэкцыяй жывёлаводчага саюзу камандыраваў 170 комсамольцаў у розныя вобласьці СССР на работу па жывёлаводзтву ў часе вясновай пасеўнай кампаніі.

МАСКВА. 3. Пры ЦК УсеЛКСМ адчынілася першая ўсесаюзная нарада па ўдзелу моладзі ў саўгасным будаўніцтве. На нараду прыбыло каля 100 дэлегатаў ад саўгасаў з розных часьцей Саюзу. З дакладам аб пяцігадовым пляне саўгаснага будаўніцтва выступіў прадстаўнік дзяржпляну тав. Пулікаў.

БУРСАЦКІЯ ПРАВІЛЫ У САВЕЦКІМ ТЭХНІКУМЕ

„Чиновники должны изъясняться писменно дабы их глупость видна была“. (Из размышлений Савелия Октябрева).

Шмат часу прайшло з Чэхаўскай эпохі, але-ж чэхаўскія гэроі дзе-ні-дзе засталіся Твор Чэхава „Чалавек у футляры“, дзе ён выводзіць настаўніка грэцкай мовы, які страшна зьдзіўляўся ўсяму таму, што не прадугледжана правіламі і ўставамі, характэран ня толькі для Чэхаўскай эпохі, ён характэран і цяпер для некаторай часткі настаўніцтва. Калі чэхаўскім гэроям гэта прадстаўлялася заканамернасьцю, улюбёнай абывательскімі слаямі і падтрымоўваемай старым расейскім урадавым укладам, дык зараз гэта пертвараецца ў звышдурасьць, якую могуць вытвараць людзі ўлезшыя ў футляры старой гімназыі і пансыёнаў „благородных девиц“

Да ліку такіх людзей у футляры мы адносім адміністрацыю, вучком і кіраўнікоў комсамольскай ячэйкі мазырскага пэдтэхнікуму. Да якіх толькі глупасьцяў у Мазыры не дадумваюцца. Благія „намеры“ мазырскіх кіраўнікоў Пэдтэхнікуму заключаліся ў тым, што яны хацелі ўвесьці ў тэхнікуме новы быт, новы распарадак часу, каб сапраўды выхаваць новага чалавека. З гэтай мэтай яны выдаюць правілы ўнутранага распарадку тэхнікуму, якія прадугледжваюць усе дробязі жыцьця і быту студэнцтва, мэта якіх была па форме, зьнішчыць усе адмоўныя бакі у быту студэнцтва. Але-ж на сутнасьці ў гэтых правілах працягваліся ў тэхнікум старыя правілы і звычаі гімназыі і пансыёнаў „благородных девиц“.

СПАЗЬНІЛІСЯ УСЯГО НА... 12 ГОД

Як і павінна быць. У правілах прадугледжана агульная ўстаноўка з якой відна што „Пэрыод соцыялістычнай рэконструкцыі зьвязанага з ім уздыму культурнай рэволюцыі патрабуе ад нас вялікай напружанасьці. клясавай вытрыманасьці, чоткасьці, дысцыплінаванасьці. організаванасьці. Навучальная установа, рыхтуючая будучых выхавацеляў і організатараў падрастаючага пакаленьня, павінна быць прыкладам у гэтай справе“. Мы з гэтай устаноўкай згодны. Пабачым, як далей у правілах прадугледжана конкрэтызацыя мэтавай устаноўкі гэтых правіл. Чытаем разьдзел правіл пад назвай — „Узаемаадносіны паміж сабой“.

„Узаемаадносіны паміж студэнтамі павінны быць таварыскімі, ні ў якім разе недазваляецца ўжываньне лаянкі і грубае абыходжаньне.

Адносіны паміж студэнтамі і студэнткамі не павінны быць мяшчанскімі, аднолькава непатрэбна як грубасьць з боку студэнтаў, так і жаманства з боку студэнтак“. Здорава загнулі! Нам ужо абрыдла слухаць агульныя разважаньні аб мяшчанстве. Мы хочам толькі запытацца ў мазырскіх кіраўнікоў, што яны разумеюць пад гэтымі словамі? Нам гэтыя словы напамінаюць шмат фактаў, калі пад словам „мяшчанка“ хаваліся ганебныя прэтэнзыі да дзяўчыны, з боку некаторых „ухарэй“. А пад словам „жэманства“ нам успамінаюцца словы „Горе одного активиста комсамольца“, у адказ на пададзеную комсамолкай заяву за хуліганскія выхадкі і зьдзекі над ёй. Ён, паміж іншым, гаварыў: „Яна крыўдзіцца за тое, што я падышоў да яе, абняў і палажыў руку на яе грудзі. Да па мне няхай яна палажыць ня толькі рукі, але і ногі на мае грудзі, я за гэта крыўдзіцца ня буду“. Вось голас хулігана абывателя выпадкова папаўшага ў комсамол. Мы запытваемся ў вас, аб якім вы жаманстве думалі? О! так, выбачайце, мы і запамятавалі мабыць вы хацелі перанесьці вопыты работы інстытуту „благородных девиц“ у нашу сучаснасьць.

Так, вы трохі спазьніліся, усяго на 12 год.

ТАВАРЫШ ПА... ЗАГАДУ

Працягваем чытаць правілы далей. Знаходзім разьдзел: „Як студэнт павінен абыходзіцца з настаўнікамі“. Пункт ІІ-гі гаворыць:

„Называць настаўніка трэба па фаміліі з дабаўленьнем слова таварыш (таварыш Іваноў, таварыш Ракаў і г. д.)“. Гэта на 12 гаду Рэволюцыі ў Мазыры успомнілі, што настаўнік гэта таварыш, і што яго патрэбна называць па фаміліі з дабаўленьнем слова таварыш. Няўжо-ж да гэтага часу ў Мазыры настаўнікаў не называлі таварышамі, мабыць запамятавалі, што працоўны інтэлігент сумленна адданы нашаму соцыялістычнаму будаўніцтву займае не апошняе месца ў агульным ланцугу нашай клапатлівай работы. Нам здаецца, што маса студэнтаў, якая добра ацэньвае работу тэй часткі інтэлігенцыі, якая сумленна працуе на карысьць нашага соц. будаўніцтва да іх адносіцца ня інакш, як да старшых таварышоў. А што датычыцца абавязковага ўвядзеньня ў абіход слова таварыш, дык тут справа не такая-та простая. Бо прымусіць называць настаўнікаў, тыпу Піскуна, таварышам, гэта для пролетарскай часткі студэнства—надзвычайна цяжкая справа.

Далей у правілах прадугледжана, што пры сустрэчы студэнтаў і настаўнікаў, яны ўзаемна вітаюць друг-друга. Дзіўна неяк, няўжо-ж да гэтага часу ў Мозыры не захоўваліся элемэнтарныя правілы чалавечага прылічча. Але, мабыць, пад гэтымі словамі трэба разумець, што студэнт павінен выцягвацца ў струнку перад настаўнікамі, як стары гімназысты, дык гэта для нас невядома, чаму такая недагаворанасьць маецца ў правілах.

Наогул мы хочам вам сказаць, што няўдала карыстаецеся правіламі старой гімназыі, няўдала іх капіруеце, можна было-б гэты разьдзел дадаць правіламі з старой гімназыі, што „кожны гімназісты носіць форму, здымае шапку перад настаўнікам, цалуе яму руку, ну і падыходзіць пад благаславеньне“.

Ня думайце, што мы супроць узаемных правітаньняў, узаемных паважаньняў, але мы супроць іх аказёньваньня, мы хочам, каб гэтыя прывітаньні былі шчырымі таварыскімі, а не прывітаньнямі прадугледжанымі „правіламі“ ўнутранога распарадку“.

БУРСАЦКІЯ ПАСЬЛЯДОЎЦЫ

Узброімся цярпеньнем і будзем чытаць далей гэтыя правілы. У разьдзеле агульнае трыманьне студэнтаў „прадугледжана“:

„Кожны студэнт, дзе-б ён ні знаходзіўся павінен трымаць сябе культурна і ня ўжываць лаянкі, не дапускаць грубасьці, саблюдаць чаргу, сачыць за правіламі гігіены, не плаваць і не сарыць на падлогі, выціраць ногі, зачыняць за сабою дзьверы. Студэнт не павінен прымаць удзелу ў п'янках, мяшчанскіх вячорках, рэлігійных абрадах і г. д.“

Мы апускаем такія выразы, як рабіць заўвагі, як зьвяртацца да адміністрацыі, як перацягваць шкафы і г. д. мы хочам толькі растлумачыць гэты разьдзел. Аказваецца, мазырскія адміністратары і грамадзкія кіраўнікі тэхнікуму зьяўляюцца ня толькі добрымі пасьлядоўцамі чэхаўскіх гэрояў. Яны пашлі далей. Яны хочуць уваскрэсіць у савецкім тэхнікуме старыя бурсаўскія парадкі. Думаюць зьнішчыць такое соцыяльнае зло, як п'янка, лаянка, і іншыя хібы быту правіламі унутранага распарадку. Памяловскі, калі пісаў „очерки бурсы“, ён надзвычайна добра вывеў тыпаў—Гораблагадацкага, Таўлі, Аксютк[?], і іншых гэрояў бурсы, якія выхоўваліся на правілах, якія па форме выконвалі ўсё, а па сутнасьці дэмонстратыўна зьдзекваліся над існаваўшымі тады парадкамі. Замест клапатлівай упартай выхаваўчай работы, адміністрацыя бурсы задаволеная распрацованымі правіламі думала. што ўсё у парадку. Марыла аб тым, што яна выхоўвае сьвядомых, адукаваных людзей. Замест гэтага бурса была добрым пастаўшчыком хуліганаў, распусьнікаў, рэцыдывістаў і іншых дэклясаваных элемэнтаў. Мы гэтым ня хочам сказаць, што мазырскія кіраўнікі тэхнікуму поўнасьцю хочуць перанесьці „вопыты“ бурсы ў нашу сучаснасьць. Але-ж об'ектыўна, як-бы яны гэтага ня ўхілаліся, пападаюць у гэтае балота. Зараз нават дашкольніку вядома тое, што такія соцыяльныя недарэчнасьці якія засталіся нам ад старога, ня зьнішчым прыказамі. Загадам новага чалавека ня выкуеш. Тут патрэбна ўпартая, клапатлівая выхаваўчая работа сярод студэнтаў, якой павінны займацца ўсе грамадзкія організацыі тэхнікуму. Абежнік і загад можа толькі, па форме загнаць у нутро усе тыя балячкі і вывіхі, якія маюцца у быту студэнцтва, але ня зьнішчыць іх.

Ня будзем займаць больш увагі чытача над тым, „як павінен перадвігацца студэнт у час заняткаў“ „у якіх выпадках студэнт можа выходзіць з аудыторы без дазволу настаўніка і г. д.“—гэтыя словы добра гавораць самі за сябе, іх могуць напісаць людзі маючыя цыркулярныя, але не пэдагогічныя здольнасьці. Спынімся на апошнім разьдзеле правіл, па пытаньню аб інтэрнацыянальным выхаваньні студэнтаў: У правілах гаворыцца:

ДА ЧАГО ДАВЁЎ БЮРОКРАТЫЧНЫ, ЧЫНОЎНІЦКІ ПАДЫХОД

„Ні ў малейшай ступені не павінна адчувацца нацыянальнай розьні. Моманты антысэмітызму і шовінізму, у якім бы замаскіраваным выглядзе яны не праяўляліся, павінны кляйміцца, як пазорная спадчына мінулага“. Аб чым гаворыць гэтая бязглузьдзіца. Яна гаворыць аб тым, што людзі, альбо ня хочуць зразумець, альбо ігнаруюць дырэктывы партыі па інтэрнацыянальнаму выхаваньню. Ці-ж можна ліквідаваць нацыянальную розьніцу прыказам. Да такой бязглузьдзіцы маглі ладумацца людзі не бачачы нічога далей свайго носа. Толькі салтыкоў-шчэдрынскія гэроі думалі ўсе жыцьцё чалавека, падначаліць абежнікам і закону і што кіруючай сілай грамады зьяўляецца прыказ. Нельга ні ў якім разе дапусьціць таго, каб замест шырокай інтэрнацыянальна-выхаваўчай работы сярод студэнцтва, тварыліся справы прыказнога парадку. Як-бы вы ні хацелі, а аб'ектыўна вашымі правіламі вы льлеце воду на млын клясавага ворага.

З пачатку і да канца чырвонай ніткай па ўсіх правілах праходзіць чыноўнічы, бюрократычны падыход у адносінах упарадкаваньня быту студэнцтва. На вялікі жаль, гэтыя правілы былі зацьверджаны і бюро комсамольскай ячэйкі тэхнікуму. Такі дзяляцкі падыход ячэйкі да разбору такога складанага пытаньня, сьведчыць аб тым, што кіраўнікі комсамольскай ячэйкі ня ўцямілі сабе задач якія стаяць перад савецкай працоўнай школай. Гэтыя правілы надзвычайна яскрава сьведчаць аб тым, як людзі могуць адарвацца ад акаляючага жыцьця, як людзі сваімі дзеямі могуць об'ектыўна скрыўляць задачы стаячыя перад савецкай школай. Увядзеньне такіх правіл—політычнашкодная рэч. Гэтыя правілы зьяўляюцца атрыжкай з боку асобных настаўнікаў і кіраўнікоў комсамольскай ячэйкі, якія трапілі пад уплыў былых людзей, аднавіць парадкі старой гімназіі.

Мы цалкам згодны з політычнай ацэнкай гэтых правіл вынесенай Мазырскім Акругкомам комсамолу. Мы хочам, каб гэты конкрэтны прыклад працягваньня ў нашы савецкія школы пад шыльдай правіл, парадкаў старой гімназыі і пансыёнаў „благородных девиц“, уцямілі сабе раз на заўсёды тыя людзішкі, што працягнуць ім гэта ня ўдасца. Іх песенька сьпета. Той хто ня хоча стаць на савецкую пляцформу, хто ня хоча актыўна ўдзельнічаць у нашым соцбудаўніцтве, хто марыць аб аднаўленьні старых парадкаў, той будзе адкінуты ад нашай савецкай сучаснасьці і ад нашай школы. Мы хочам, каб лепшая савецкая частка настаўніцтва тэхнікуму каб шырокая маса комсамольцаў, партыйцаў і беспартыйных студэнтаў абгаварылі гэтыя правілы і далі-б рашучы адпор тым творцам „добрых спраў“, якія па сутнасьці льлюць воду на млын клясаваму ворагу.

Мы канчаем словамі самых правіл у якіх гаворыцца:

„Толькі пры такой організацыі жыцьця і працы мы зможым выканаць тыя вялікія задачы, якія стаяць перад намі, толькі тады мы выхаваем з сябе організатараў працоўных мас, будаўнікоў новай соцыялістычнай грамады“.

Не, таварышы, гэтымі правіламі вы можаце выхаваць не актыўных удзельнікаў соцыялістычнай грамады, вы можаце выхаваць гэтымі правіламі беспрабудных дзяляг, людзей у футляры.

Я. САШ.

P. S. Учора мы атрымалі ліст ад юнкора, у якім пішацца, што да гэтага часу абгавараньнем гэтых правіл у Мазыры займаюцца некаторыя арганізацыі і гэтыя правілы абараняе частка настаўніцтва. Гэта нас лішні раз упэўнівае, што людзі не разумеюць усёй політычнай шкоднасьці гэтай справы.

А. С.

Прамова тав. Сталіна на ўсесаюзнай конфэрэнцыі аграрнікаў-марксыстых

(Канец. Пачатак гл. у №№ 969, 970 і 971)

КЛЯСАВЫЯ ЗРУХІ І ПАВАРОТ У ПОЛІТЫЦЫ ПАРТЫІ

Нарэшце пытаньне аб клясавых зрухах і наступленьні соцыялізму на капіталістычныя элемэнты вёскі. Характэрная рыса нашае работы ў апошні год заключаецца ў тым, што мы, як партыя, як савецкая ўлада: а) разгарнулі наступленьне па ўсім фронце супроць капіталістычных элемэнтаў вёскі і б) гэта наступленьне дало і працягвае даваць. як вядома, відавочныя станоўчыя вынікі. Што гэта значыць? ГЭТА ЗНАЧЫЦЬ, ШТО АД ПОЛІТЫКІ АБМЕЖАВАНЬНЯ ЭКСПЛЁАТАТАРСКІХ ТЭНДЭНЦЫЙ КУЛАЦТВА МЫ ПЕРАЙШЛІ ДА ПОЛІТЫКІ ЛІКВІДАЦЫІ КУЛАЦТВА, ЯК КЛЯСЫ. ГЭТА ЗНАЧЫЦЬ, ШТО МЫ ПРАРАБІЛІ І ПРАЦЯГВАЕМ РАБІЦЬ АДЗІН З РАШАЮЧЫХ ПАВАРОТАЎ ВА ЎСЁЙ НАШАЙ ПОЛІТЫЦЫ.

Да апошняга часу партыя стаяла на позіцыі абмежаваньня эксплёататарскіх тэндэнцый кулацтва. Вядома, што гэта політыка была агалошана яшчэ на VIII зьезьдзе. Яна, гэта самая політыка, была зноў агалошана пры ўвядзеньні нэпу і на XI зьезьдзе партыі. Усе памятаюць вядомы ліст Леніна на імя Прэабражэнскага (1922 год), ён зноў зварачаецца да пытаньня аб патрэбнасьці правядзеньня такой іменна політыкі. Яна была, нарэшце, пацьверджана XV зьездам нашае партыі. Яе і праводзілі мы да апошняга часу. Ці правільна была гэта політыка? Так, яна была безумоўна правільнаю. Ці маглі мы год, або гады тры назад распачаць такое наступленьне на кулацтва? Ці маглі мы тады разьлічваць на посьпех такога наступленьня? Не, не маглі. Гэта было-б небясьпечнейшым авантурызмам. Гэта было-б небясьпечнейшай гульнёй у наступленьне. Бо мы напэўна сарваліся-б на гэтым і сарваўшыся ўзмацнілі-б позіцыі кулацтва. Чаму? Таму, што ў нас ня было тых апорных пунктаў у вёсцы ў выглядзе шырокае сеткі савгасаў і колгасаў, на якіх можна было-б базавацца пры рашучым наступленьні на кулацтва. Таму, што мы ня мелі тады магчымасьці замяніць капіталістычную вытворчасьць кулака соцыялістычнай вытворчасьцю ў выглядзе колгасаў і савгасаў. У 1927 годзе зіноўеўска-трацкісцкая опозіцыя ўзмоцнена навязвала партыі політыку неадкладнага наступленьня на кулацтва. Партыя не пайшла на гэтую небясьпечную авантуру, бо яна ведала, што сур'ёзныя людзі ня могуць дазволіць сабе гульню ў наступленьне.

Наступленьне на кулацтва ёсьць сур'ёзная справа, яго нельга зьмешваць з дэклямацыяй супроць кулацтва. Яго нельга таксама зьмешваць з політыкай драпаньня кулацтва, якую ўзмоцнена навязвала партыі зіноўеўска-трацкісцкая опозіцыя. Наступаць на кулацтва, гэта значыць зламаць кулацтва, ліквідаваць яго, як клясу. Па-за гэтымі мэтадамі наступленьне ёсьць дэклямацыя, драпаньне, пустазвонства, усё што хочаце, толькі не сапраўднае бальшавіцкае наступленьне. Наступаць на кулацтва, гэта значыць падрыхтавацца да справы і ўдарыць па кулацтве, ды ўдарыць па ім так, каб яно ня здолела больш падняцца на ногі. Гэта і называецца ў нас, у бальшавікоў, сапраўдным наступленьнем.

Ці маглі мы распачаць такое наступленьне з разьлікам на посьпех год пяць, або гады тры таму назад? Не, не маглі. Сапраўды, кулак вытвараў у 1927 г. больш 600 мільёнаў пудоў хлеба, а вывозіў з гэтае сумы ў парадку ўнутрывясковага абмену 130 мільёнаў пудоў. Гэта даволі сур'ёзная сіла, з якою нельга ня лічыцца. А колькі вытваралі тады нашы колгасы і савгасы? Каля 80 мільёнаў пудоў, з якіх вывезьлі на рынак (таварны) хлеба каля 35 мільёнаў пудоў. Судзеце самі, ці маглі мы тады замяніць кулацкую вытворчасьць і кулацкі таварны хлеб вытворчасьцю і таварным хлебам нашых савгасаў і колгасаў? Ясна, што не маглі. Што значыць пры такіх умовах распачаць рашучае наступленьне на кулацтва? Гэта значыць напэўна сарвацца, узмацніць позіцыі кулацтва і застацца бяз хлеба. Дык вось чаму мы не маглі і не павінны былі распачынаць тады наступленьня на кулацтва, наперакор авантурысцкім дэклямацыям зіноўеўска-троцкісцкай опозіцыі. Ну, а зараз? Як цяпер абстаіць справа?

Цяпер мы маем выстарчальную матар'яльную базу для таго, каб ударыць па кулацтву, зламаць яго супраціўленьне, ліквідаваць яго, як клясу і замяніць яго вытворчасьць вытворчасьцю колгасаў і савгасаў. Вядома, што ў 1929 годзе вытворчасьць хлеба ў колгасах і савгасах складала ня менш 400 мільёнаў пуд. (на 200 мільёнаў менш, чым валавая продукцыя кулацкае гаспадаркі ў 1927 годзе). Вядома, далей, што ў 1929 годзе колгасы і савгасы далі таварнага хлеба больш на 130 мільёнаў пуд. (г. зн. больш чым кулак у 1927 годзе). У 1930 годзе валавая хлебная продукцыя колгасаў і савгасаў будзе складаць ня менш 900 міліёнаў пудоў (г. зн. больш чым валавая продукцыя кулака ў 1927 г.), а таварнага хлеба дадуць яны ня менш 400 міліёнаў пудоў (г. зн. многа больш, чым кулак у 1927 г.). Вось як у нас, таварышы, цяпер стаіць справа.

Цяпер мы маем, як вы бачыце, матар'яльную базу для таго, каб замяніць кулацкую вытворчасьць вытворчасьцю колгасаў і савгасаў. Вось чаму нашае наступленьне на кулацтва мае цяпер бясспрэчны посьпех. Вось як трэба наступаць на кулацтва, калі гаварыць пра сапраўднае наступленьне, а не абмяжоўвацца пустапарожняю дэклямацыяй супроць кулацтва Вось чаму мы перайшлі ў апошні час ад політыкі абмежаваньня эксплёататарскіх тэндэнцый кулацтва да політыкі ліквідацыі кулацтва, як клясы.

Ну, а як-жа быць з політыкай раскулачваньня? Ці можна дапусьціць раскулачваньне ў раёнах колектывізацыі, пытаюць з розных бакоў. Сьмешнае пытаньне! Раскулачваньне нельга было дапускаць пакуль мы стаялі на пункце погляду абмежаваньня эксплёататарскіх тэндэнцый кулацтва, пакуль мы ня мелі магчымасьці перайсьці ў рашучае наступленьне супроць кулацтва, пакуль мы ня мелі магчымасьці замяніць кулацкую вытворчасьць вытворчасьцю колгасаў і совгасаў. Тады політыка недапушчальнасьці раскулачваньня была неабходнаю і правільнаю. А цяпер?

Цяпер іншая справа. Цяпер мы маем магчымасьць павесьці рашучае наступленьне супроць кулацтва, зламаць яго супраціўленьне, ліквідаваць, як клясу, і замяніць яго вытворчасьць вытворчасьцю колгасаў і савгасаў. Цяпер раскулачваньне праводзіцца самімі бядняцка-серадняцкімі масамі, якія ажыцьцяўляюць суцэльную колектывізацыю. Цяпер раскулачваньне у раёнах суцэльнае колектывізацыі ня ёсьць ужо простая адміністрацыйная мера. Цяпер раскулачваньне зьяўляецца там складанай часткай стварэньня і разьвіцьця колгасаў. Вось чаму сьмешна і нясур'ёзна гаварыць цяпер пра раскулачваньне. Зьняўшы галаву па валасох ня плачуць. Ня менш сьмешным здаецца другое пытаньне: ці можна пусьціць кулака ў колгас? Зразумела нельга яго пускаць у колгас. Нельга, бо ён зьяўляецца заклятым ворагам колгаснага руху. Здаецца ясна.

ВЫВАДЫ

Вось таварышы 6 вузлавых пытаньняў, міма якіх ця можа прайсьці тэорытычная праца нашых аграрнікаў марсыстых. Значэньне гэтых пытаньняў заключаецца перш за ўсё ў тым, што марксыцкая іх распрацоўка дае магчымасьць выкарчоўваць з карэньнямі ўсе і ўсялякія буржуазныя творы, якія пашыраюцца часамі, к сораму нашаму, нашымі таварышамі-комуністымі і якія засьмечваюць галавы нашым практыкам. А выкарчоўваюць гэтыя творы і адкінуць іх прэч даўно было-б варта. Бо толькі ў бязьлітаснай барацьбе з гэтымі тэорыямі можа вырасьці, умацавацца тэорытычная думка аграрнікаў-маркстых.

Значэньне гэтых пытаньняў, нарэшце ў тым, што яны надаюць новае аблічча старым проблемам экономікі пераходнага пэрыяду. Па новым ставіцца цяпер пытаньне аб нэпе, клясах, колгасах, экономіцы пераходнага пэрыяду. Трэба выкрыць памылку тых, каторыя нэп разумеюць як адступленьне і толькі як адступленьне. На самой справе Ленін яшчэ пры ўводзе нэпу гаварыў, што нэп ня вычэрпваецца адступленьнем, што ён азначае разам з тым падрыхтоўку да новага рашучага наступленьня на капіталістычныя элемэнты гораду і вёскі. Трэба выкрыць памылку тых, якія думалі, што нэп неабходна толькі для сувязі паміж горадам і вёскаю. Нам патрэбна ня ўсякая сувязь паміж горадам і вёскай Нам патрэбна такая сувязь, якая забясьпечвае перамогу соцыялізму. І калі мы прытрымліваліся нэпу, дык таму, што ён служыць справе соцыялізму. А калі ён перастане служыць справе соцыялізму, мы яго адкінем к чорту. Ленін гаварыў, што нэп уведзены ўсур'ёз і надоўга. Але ён ніколі не гаварыў, што нэп уведзены назаўсёды.

(КАНЕЦ НА 3-ЯЙ СТАРОНЦЫ)

Да вясеньняй сяўбы

ЯШЧЭ НЯМА УДАРНАСЬЦІ І БАЯВЫХ ТЭМПАУ

Па-бальшавіцку ўзяцца за справу стварэньня насенных фондаў

ДА 15-га СТУДЗЕНЯ ПАВІННА БЫЦЬ ЗАГАТОЎЛЕНА ПАТРЭБНАЯ КОЛЬКАСЬЦЬ НАСЕНЬНЯ ВЯСНОВЫХ КУЛЬТУР

СТВАРЫЦЬ ФОНДЫ НАСЕНЬНЯ

Аднэй з галоўнейшых задач у правядзеньні вясеньняй пасяўной кампаніі зьяўляецца пашырэньне пасяўной плошчы ня менш як на 6 проц. у параўнаньні з мінулым годам.

Пашырэньне пасяўной плошчы павінна пайсьці па лініі скарачэньня незанятага папару і скарыстаньня для гэтай мэты яшчэ нескарыстаных зямель, выганаў і інш. Для таго, каб пасьпяхова выканаць задачу павялічэньня пасяўной плошчы на 6 проц., каб сапраўды ахапіць усю проэктуемую плошчу яравымі пасевамі, неабходна забясьпечыць савгасы, колгасы і бядняцка-серадняцкія гаспадаркі насенным матар'ялам.

Кулацкі элемэнт вёскі паспрабуе скараціць пасяўную плошчу. Скарочаная кулакамі пасяўная плошча ня толькі поўнасьцю павінна быць пакрыта пашырэньнем пасяўной плошчы ў колгасах і бядняцка-серадняцкіх гаспадарках, але і незасеяная зямля кулаком павінна быць ад яго адабрана і засеяна бядняцка-серадняцкай часткай вёскі.

У апошні час з боку часткі гаспадарак, якія ўступаюць, або мяркуюць уступіць у колгасы, наглядаюцца выпадкі прадажы насенных запасаў і скарыстаньне іх на спажывецкія патрэбы ў надзеі, атрымаць насеньне з дзяржаўнага фонду, што зьяўляецца аднэй з небясьпек у выкананьні пляну сельска-гаспадарчай кампаніі 1930 году. Трэба максымальна скарыстаць мясцовыя запасы насеньня і прыняць захады да захаваньня іх, вядучы барацьбу з тым, хто займаецца разбазарваньнем і спажываньнем запасаў насеньня.

Наш лёзунг—100-процантнае забясьпечаньне колгасаў уласным абагуленым насеньнем. Улічваючы ўсю важнасьць гэтай справы, трэба зараз-жа прыступіць да організацыі непарушных насенных фондаў, асабліва ва ўноўорганізуемых колгасах у такім разьмеры, каб поўнасьцю засеяць проэктуемы яравы клін.

Асабліва зьвярнуць увагу на ўтварэньне абагуленых насенных фондаў у раёнах суцэльнай колектывізацыі, увёўшы строгі вучот і кантроль усяго насеньня ў аб'ядноўваемых сялянскіх гаспадарках забараніўшы ім прыватны продаж насеннага матар'ялу, без дазволу праўленьня колгасу.

Пастановы аб утварэньні абагуленых насенных фондаў ва ўноў організуемых колгасах і раёнах суцэльнай колектывізацыі павінны выносіцца агульным сходам колгасьнікаў, якім вызначаецца кожнай гаспадарцы ўступіўшай у колгас пэўная лічба насеньня, якая ўносіцца гэтай гаспадаркай. Пры вызначэньні пэўных лічбаў, гэтым гаспадаркам трэба мець клясавы падыход.

Адначасова трэба правесьці і шырокае растлумачэньне, што тыя гаспадаркі. якія ліквідуюць свае насенныя фонды, ня будуць прымацца ў колгасы. Таксама трэба безадкладна прыступіць да абмену звычайнага насеньня на гатунковае.

Мобілізаваць грамадзкую думку колгасьнікаў і бядняцка-серадняцкага актыву вёскі вакол пытаньня аб організацыі абагуленых насенных фондаў і да 15 студзеня работу па стварэньню насенных фондаў скончыць.

Х. Б—к.

Рыхтуемся да вясновай сяўбы

Вільшчынская ячэйка ЛКСМБ (Койданаўскі раён), разгарнула працу па падрыхтоўцы да вясновай сяўбы. Комсамольцы прымацаваны да вёсак, якія групамі вядуць работу па правядзеньню вясновай сельска-гаспадарчай кампаніі.

Ужо складзены пляны прасоўваньня зернаачышчальных машын С. Ш. М. па вёсках. Трыер „Трыумф" і іншыя машыны маюць нагрузку, якія штодня прапускаюць некалькі соцен пудоў насеньня.

Трэба адзначыць, што сяляне рупяцца ачысьціць сваё насеньне чым найхутчэй.

А. Жыгальскі.

Буйныя будынкі ў руках лішэнцаў

Дзякуючы блізарукасьці мінулага складу гарадзкога савету г. Полацку, шмат каштоўных будынкаў засталося не із'ятымі у карысьць дзяржавы і імі карыстаюцца былыя гандляры, лішэнцы і інш. капіталістычны элемэнт. Новы склад Гарсавету ў сучасны момант толькі спахваціўся і ўзьняў пытаньне аб муніцыпалізацыі гэтых памяшканьняў. Для характарыстыкі возьмем толькі некалькі прыкладаў—вось яны:

Гурэвіч Шмуйла і К-о, жых. па Ленінскай вул. № 66 карыстаецца аднапавярховым каменным домам, пры якім маецца флігель, складачная і інш. памяшканьні.

Баркан Роха, К.-Маркса № 68 карыстаецца каменным двухпавярховым домам каштоўнасьцю 10.375 руб.

Баркан Бейнус, К-Маркса № 70 карыстаецца домам, каштоўнасьцю 31.380 р. (каменны двухпавярховы дом, два флігелі і складачнае памяшканьне)

Дынер Зіна, К-Маркса 61, карыстаецца будынкамі, каштоўнасьцю 15,320 р. (двух павярховы каменны дом).

Думау Нохім, Вароўскага 14, мае двухпавярховы каменны дом, каштоўнасьцю 14.125 р.

Фельдман Мар'яся карыстаецца каменным двухпавярховым домам каштоўнасьцю 15.740 р., жых. у г. Полацку па Вароўскай № 12.

Брэйда Рэйза, Леніна 46, каменны двухпавярховы дом, каштоўнасьцю 44.155 р.

Гунзбург Мордух, жых. па К-Маркса нум. 46, каменны двухпавярховы дом (крама і склад), каштоўнасьцю 14.225 р.

Беленькі Вульф, жых. К-Маркса 62-20 мае каменны двухпавярховы дом і падвал прыстасаваны для хлебапякарні, усяго каштоўнасьцю на 17.430 р.

Гушча Ксенія, К-Маркса 10, мае каменны дом і краму, каштоўнасьцю 10.300 р.

Пальчэўская Ганна, Стралецкая 40, мае каменны дом і сад.

Дуброўскі, жых, па вул. Таўстога, былы поп Полацкай сэмінарыі, мае двухпавярховы каменны дом на 12.225 р.

Гэта толькі частка чуждага элемэнту, які сумеў захаваць у сваіх руках дзяржаўную каштоўнасьць, мы ставім пытаньне ня **толькі адабраць ад іх гэтыя будынкі, але і прыцягнуць вінаватых асоб да адказнасьці, якія далі магчымасьць ім да сёньняшняга дню карыстацца гэтымі памяшканьнямі.**

Алёша Удалы.

Апрача усяго гэтага Полацкі Сельбанк выдаваў прыватнікам вялізарныя сумы крэдыту быццам-бы на... разьвіцьцё будаўніцтва.

А. У.

За ўдарнасьць у падрыхтоўцы да веснавой сяўбы

Стварыць перапом—безадкладная задача комсамолу

ЦК УсеЛКСМ тэлеграфна прапанаваў усім акругкомам комсамолу безадкладна ўзмацніць удзел комсамолу па падрыхтоўцы да веснавой сяўбы.

— ЦК УсеЛКСМ прымушан констатаваць—гаворыцца у тэлеграме —слабы ўдзел комсамолу ў падрыхтоўцы да вясеньняй пасяўной кампаніі, павольную раскачку камітэтаў і бязьдзейнасьць ячэяк. Мобілізуюцца масы на разгортваньне спаборніцтва па выкананьню плянаў вясеньняй сяўбы з перавышэньнем і па суцэльнай колектывізацыі сёл і раёнаў.

Неабходна актыўна ўдзельнічаць у перавыбарах коопэратыўных і колгасных органаў. Уплатную прыступіць да вырашэньня жывёлаводчай проблемы.

Умацаваньне колгасаў, падрыхтоўка кадраў, аграпрапаганда, работа па экспорту і іншыя гаспадарчыя мерапрыемствы, якія забясьпечваюць посьпех пасяўной кампаніі, павінны стаяць у цэнтры работы комсамолу.

ЧАКАЮЦЬ ДЫРЭКТЫЎ

Падрыхтоўка да вясновай сяўбы павінна ўжо распачацца, але **Рассоская** комсамольская ячэйка па гэтым пытаньні нічога не зрабіла і ўсё чакае дырэктыў райкому аб разгортваньні працы да вясновай сяўбы.

Трэба адзначыць, што бюро ячэйкі не праяўляе ніякай самадзейнасьці ў справе таго, каб падрыхтоўка да вясновай сяўбы стала стрыжнем штодзённай ячэйковай працы.

Ячэйцы трэба заняцца гэтым пытаньнем і папярэдзіць такія вынікі працы, якія атрымаліся ў час правядзеньня асеньняй пасеўнай кампаніі калі не адзін комсамолец не ачысьціў насеньня і не паклапаціўся аб організацыі колектыўных аб'ядчаньняў у вёсцы.

Л. Абрамовіч.

Прамова тав. СТАЛІНА

Трэба таксама паставіць пытаньне аб популярызацыі марксыцкае тэорыі аднаўленьня. Трэба распрацаваць пытаньне ў схэме пабудовы балянсу нашае народнае гаспадаркі. Тое, што опублікавана ЦСУ ў 1926 г. у выглядзе балянсу народнае гаспадаркі, зьяўляецца не балянсам, а ігрою лічбаў. Не гадзіцца таксама трактаваньне Базарава і Громана праблемы балянсу народнае гаспадаркі. Схэму балянсу народнае гаспадаркі СССР павінны выпрацаваць рэвалюцыйныя марксыстыя, калі яны наогул хочуць займацца распрацоўкаю пытаньняў экономікі пераходнага пэрыяду.

Было б добра, калі-б нашыя марксыстыя-эканамістыя выдзелілі спэцыяльную групу работнікаў для распрацоўкі проблем экономікі пераходнага пэрыяду ў новай іх пастаноўцы.

(*Канец*).

РАШУЧА БІЦЬ ПА ТЭОРЫІ І ПРАКТЫЦЫ ПРАВЫХ

ПРАЯВАМ ПРАВАГА ЎХІЛУ Ў НЕКАТОРЫХ ЯЧЭЙКАХ НЕ ДАЕЦЦА НАЛЕЖНАГА АДПОРУ

Выключыць з комсамолу кулацкага падпявалу

У Віцебскай чыгуначнай організацыі комсамолу меліся і маюцца моманты праяў правага ўхілу.

Колектыў комсамолу прымірэнча адносіцца да праяў правага ўхілу, і на іх не рэагуе.

На справаздачным сходзе сэкратар колектыву чыгункі тав. Аляніцкі, на запытаньне:

„Чаму ня выключан з комсамолу тав. Сьвянкоўскі, — правы ўхіліст,

адказвае:

„Мы вядзем з ім ідэолёгічную барацьбу" (?!).

Якой была гэта ідэолёгічная барацьба, якія яна мела формы, аб гэтым Аляніцкі не палічыў патрэбным сказаць.

У выніку гэтага мы маем і зараз адкрытыя выступленьні правых ухілістых.

На колектыўным сходзе чыгункі комсамольскай ячэйкі № 9, Сьвянкоўскі выступае і гаворыць:

„Таварышы! Пяцігадовы плян разьвіцьця народнай гаспадаркі гэта ня плян, а фантазія. Уся ўвага зьвяртаецца на цяжкую індустрыю. Але на чорта нам нейкія трактарныя калёны. Імі падноскаў не падаб'еш, кашуль не пашыеш".

Вось куды дакаціўся тав. Сьвянкоўскі. Ці магчыма каб у організацыі трымалі комсамольца, які фактычна скаціўся з клясавых рэяк. Кулацкаму падпявалу ні аднаго дню ня можа быць месца ў шэрагах ленінскай організацыі. Віцебскай організацыі трэба прыняць усе захады і даць рашучы адпор такім праявам і бязьлітасна ачышчацца ад правых опортуністых тыпу Сьвянкоўскага

К. Кароль.

г. Віцебск.

УЗБРОІЦЦА НА БАРАЦЬБУ З ТЭОРЫЯЙ І ПРАКТЫКАЙ ПРАВАГА ЎХІЛУ

Нядаўна ў Рэчыцы адбыўся гарадзкі сход комсамольскага актыву. Выступіўшыя таварышы ў спрэчках асабліва завастралі пытаньне аб правых настроях і „левых" заскоках у комсамоле.

Сэкратар комсамольскага колектыву ф-кі „Днепр" прыводзіў шмат фактаў незадаволеньня часткі рабочай моладзі і комсамольцаў соц. спаборніцтвам.

— Некаторыя комсамольцы ня хочуць працаваць дружна. Яны не жадаюць увайсьці ў брыгаду. Галоўная бяда заключаецца ў тым,—працягвае далей ён, што ў комсамольцаў няма цьвёрдай марксыцкай загартоўкі. Яны ня ўзброены політычнымі ведамі, а адсюль і неразуменьне цяперашніх пытаньняў, асабліва праяў правага ўхілу і „левых" заскокаў.

Сэкратар ячэйкі савецкіх устаноў заявіў: **„Комсамольцы нашай ячэйкі ня ведаюць, што такое правы ўхіл, альбо „левы", не разумеюць таго што сабой уяўляе генэральная лінія партыі".**

У ячэйцы сельска-гаспадарчых майстэрань, гаворыць адзін таварыш комсамолец Віхновіч на адчыненых сходах адкрыта выступае супроць зьніжэньня сабекошту і наогул супроць соцспаборніцтва. Ён вядзе агітацыю сярод беспартыйнай моладзі, каб яна выступала супроць спаборніцтва. Гэты „комсамолец" першым адмовіўся падпісацца на 3-ю пазыку індустрыялізацыі.

Будучы ў сваім мястэчку, ён і там праводзіў права-ўхілісцкую політыку сярод „пакрыўджаных" людзей, былых гандляроў і спэкулянтаў.

— Проста жаль глядзець на гэтых людзей,—гаворыць Віхневіч комсамольцам.

Вельмі цікава тое, што замест таго, каб даць рашучы адпор такой агітацыі Віхновіча, комсамольцы Навіцкі, Каплан Лрэс, Кагановіч і інш. абараняюць гэтага опортуністага на сходзе, заяўляючы, што ён „добры хлапец".

Ня гледзячы на тое, што Віхновіч з організацыі выключан, яго настроі ў ячэйцы ўсе-ж яшчэ працягваюць жыць. Трэба самым рашучым чынам выжыць рэшткі гэтых варожых настрояў, трэба моцна ўдарыць па права-ухілісцкіх і прымірэнцкіх да іх настроях.

Сход актыву рашуча адсуджаючы гэтыя факты, пастанавіў разгарнуць па ячэйках у сыстэме політвучобы прапрацоўку пастаноў апошніх пленумаў ЦК УсеЛКСМ, **ЦК** КП(б)Б і **ЦК** УсеКП(б), з тым, каб узброіцца ведамі і даваць рашучы адпор праяўленьням правага ўхілу і „левых" заскокаў у організацыі.

Мануіл.

У балоце дзеляцтва

На адным з пасяджэньняў бюро Дрысенскай, местачковай ячэйкі ЛКСМБ разглядалася справа комсамольца Шамбата, які абвінавачваўся ў адмаўленьні ўступіць у колгас, а таксама і ў незаконным трыманьні рэвольвэра.

Шамбат на агульным сходзе ячэйкі—дзе стаяла пытаньне аб добраахвотным запісу комсамольцаў у колгасы, каб паказаць сябе актыўным комсамольцам, першы запісваецца ў колгас.

Калі-ж справа дайшла да ўступленьня яго, дык Шамбат заявіў: „запісацца ў колгас—гэта адно, а пайсьці—другое".

Гэты факт гаворыць на колькі комсамолец Шамбат сапраўды зьяўляецца правадніком у вёсцы ўсіх мерапрыемстваў парты і на колькі ён „ідэйна-вытрыманы" „комсамолец". Гэтае пытаньне бюро ячэйкі пастанавіла вынесьці на агульны адчынены сход.

І што-ж.

На сходзе толькі паспрачаліся аб тым, што справу аб Шамбату трэба было-б разглядаць на зачыненым сходзе (?) пазаймаліся склочніцтвам і ў выніку ніякіх ні політычных ні організацыйных вывадаў з адносін „актывістага" Шамбата да колектывізацыі не зрабілі.

На сходзе ячэйкі ставілася пытаньне аб пасылцы рабочага комсамольца ў яўрэйскі колгас. Але гэта таксама бюро змазала „бачыце знайшлі чалавека".

Трэба сказаць, што ячэйка нічога не зрабіла, як па калектывізацыі, так і па другіх політычных мерапрыемствах.

Ячэйка і ўсё бюро загразьлі ў балоце дзеляцтва, яны па-дзеляцкі падыходзяць да ацэнкі важнейшых політычных мерапрыемстваў, гэта стварыла рэальную небясьпеку спаўзаньня з клясавых рэяк у балота апартунізму.

Дзе-ж райком КСМ?—пад носам якога дзеюцца такія справы?

Ц



Пісьменьнікі, мастакі, пэдагогі, публіцыстыя!

— ПРЫМЕЦЕ І ВЫКАНАЙЦЕ СОЦЫЯЛЬНЫ ЗАКАЗ АД ПАКАЛЕНЬНЯ КАСТРЫЧНІКА. — ПРАЗ МАСТАЦКАЕ СЛОВА—ЗРАБЕЦЕ ДАСТУПНЫМІ ДЛЯ КОЖНАГА ДЗІЦЯЧАГА ЎЗРОСТУ ІДЭІ КОМУНІЗМУ. — ЗБАЎЦЕ ДЗЯЦЕЙ АД НУДНАЙ БЕСКАРЫСНАЙ КНІЖКІ. ДАЙЦЕ ДЗЕЦЯМ ТАЛЕНАВІТУЮ КНІЖКУ, КНІЖКУ ІСКРЫСТУЮ, ЯКАЯ-Б ВЫКЛІКАЛА ЭНТУЗІЯЗМ, ПАКАЗВАЛА-Б БУДАЎНІЦТВА НОВАГА, СУПЯРЭЧНАСЬЦІ ГЭТАГА БУДАЎНІЦТВА, ЯКАЯ-Б ПРЫМУШАЛА ДЗІЦЯ РАЗУМЕЦЬ ХАРАСТВО ЖЫЦЬЦЯ, СЬМЯЯЦЦА, ЦЕШЫЦЦА.

Конкурс на лепшую дзіцячую кніжку

Беларускае Дзяржаўнае Выдавецтва і Народны Камісарыят Асьветы БССР абвяшчаюць шырокі ўсебеларускі конкурс на лепшую дзіцячую кніжку і лепшую дзіцячую п'есу.

Задачы конкурсу

1. Даць пакаленьню Кастрычніка—нашым акцябратам, піонэрам і школьнікам—радасную, бадзёрую, таленавітаю, высока - мастацкую кніжку, якая-б найбол ш поўна, яскрава і праўдзіва, у даступнай дзіцячаму разуменьню форме, адбівала-б ідэі комунізму, паказвала сёняшні дзень—час непасрэднага будаўніцтва социялізму.

2. Прыцягнуць старых, выявіць новыя кадры (з пэдагогаў, настаўнікаў, пролетарскіх студэнтаў, пачынаючых поэтаў, журналістых, рабкораў і селькораў, работнікаў дашкольнага выхаваньня і г. д.) пісьменьнікаў для стварэньня беларускай пролетарскай дзіцячай кніжкі.

Тэмы

Прапануем усім жадаючым прыняць у конкурсе ўдзел па наступных тэмах для распрацоўкі іх у мастацкай і бэлетрыстычнай форме.

1. БУДАЎНІЦТВА СОЦЫЯЛІЗМУ ў Саюзе Саветаў і будучая сусьветная комуна.

2. САВЕТЫ, як форма пролетарскай дыктатуры і як самая вышэйшая форма дзяржаўнага ладу з усіх існаваўшых і існуючых.

3. ПЯЦІГОДКА і яе соцыяльнае значэньне. Выкананьне пяцігодкі ў чатыры гады.

4. БЕЛАРУСЬ ФАБРЫК І ЗАВОДАЎ (ператварэньне Беларусі ў індустрыяльна-аграрную краіну).

5. БУДУЕЦЦА КОМУНІСТЫЧНАЯ ВЁСКА. (Суцэльная колектывізацыя сельскай гаспадаркі, соцыяльна-экономічная перавага буйной колектыўнай гаспадаркі над дробнай індывідуальнай).

6. НОВЫ КОМУНІСТЫЧНЫ БЫТ. (Культурная рэволюцыя. Як дзеці выхоўваючыся самі ў нашых школах, піонэр-атрадах і г. д. дапамагаюць пролетарскай дзяржаве будаваць новае жыцьцё, новыя комуністычныя адносіны п а м і ж людзьмі).

7. РЫСЫ НОВАГА ЧАЛАВЕКА. (Колектывізм. Як у піонэр-атрадзе, у працоўнай політэхнічнай школе, у гуртках і майстэрнях вырастае новы чалавек).

8. КОМУНІСТЫЧНАЯ ДЗІЦЯЧАЯ ОРГАНІЗАЦЫЯ. (Дзеці да паступленьня ў піонэрскі атрад. піонэры, ды іх актыўная грамадзка-карысная работа ў атрадзе, розьніца паміж неорганізаванымі дзецьмі і піонэрамі).

9. ЧЫРВОНАЯ АРМІЯ—АБАРОНА САВЕЦКАГА САЮЗУ.

10. СУСЬВЕТНАЯ РЭВОЛЮЦЫЙНАЯ БАРАЦЬБА, яе асобныя яркія моманты ранейшых і апошніх часоў.

11. ПРОЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ! (Баявая міжнародная солідарнасьць).

12. КЛЯСАВАЯ БАРАЦЬБА, як вынік разгорнутага соцыялістычнага будаўніцтва (перамога соцыялістычных элемэнтаў над капіталістычнымі, адкрытыя і замаскаваныя выступленьні клясавага ворага, клясавы вораг у савецкай школе, скарыстаньне ворагам дзяцей у сваіх інтарэсах і г. д.).

13. РЭВОЛЮЦЫЙНАЕ МІНУЛАЕ Савецкай Беларусі.

14. ПАНСКІ ЎЦІСК працоўнага народу ў Заходняй Беларусі.

15. ПАРТЫЗАНСКІ РУХ і белапольская окупацыя Беларусі (гэроі-партызаны).

16. ДЗЕЦІ ІНТЭРНАЦЫЯНАЛІСТЫ (ачышчэньне д з і ц я ч а й псыхікі ад атруты нацыянальнай варожасьці, шовінізмаў і г. д.).

17. УДАРНЫЯ БЯЗБОЖНІКІ (рэлігія, як самае ганебнае з усяго існуючага на сьвеце, нясумяшчальнасьць рэлігіі з сьветаглядам новага чалавека).

18. ІНІЦЫЯТЫВА КОМУНІСТЫЧНАЙ ДЗЕТВАРЫ. (Жаданьне аўладаць навукова-тэхнічнымі ведамі. юныя конструктары, юныя вынаходцы, юныя тэхнікі і г. д.).

19. СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЯ ПРАМЫСЛОВАСЬЦЬ—асобныя буйныя фабрыкі і заводы, пабудаваныя пры савецкай уладзе.

20. ПРЫРОДНЫЯ БАГАЦЬЦІ БССР (Лес, торф і інш.).

21. ПРЫРОДНЫЯ БАГАЦЬЦІ СССР.

22. РЭАЛІСТЫЧНАЯ ФАНТАСТЫКА соцыялістычнага будаўніцтва (якім будзе выглядаць Савецкі Саюз праз 5-10 год. як мы „заўтрашнія" ня будзем пазнаваць сябе „сёньняшніх").

Можна пісаць і на іншыя тэмы, якія маюць соцыяльнае значэньне.

Прэміі

1-я прэмія	.	1000 руб.
2-я—4 прэміі	па	500 „
3-я—4	„	250 „
4-я—6	„	100 „

Усе рукапісы прэміяваны, а таксама і тыя, што прэміі не атрымалі, але прыняты БДВ да друку, аплачваюцца павышаным ганарарам: мастацкая проза—120 руб., п'есы—180 руб. за друкаваны аркуш. (1 аркуш=40000 літар.).

Умовы конкурсу

1. Кожная кніжка нямінуча формуе пэўным чынам соцыяльную псыхіку дзяцей, а таму кожны твор, пасылаемы на конкурс, павінен мець ярка выражаную соцыяльную накіраванасьць, акрэсьленую соцыяльную мэту.

2. Дзіцячая кніжка павінна быць высока-мастацка напісана. Яна павінна даваць дзецям эмоцыі бадзёрасьці, эмоцыі радаснага ўспрыйманьня соцыяльных процэсаў працы, адчуваньне жывой непарыўнай сувязі з колектывам.

3. Мова дзіцячай кніжкі павінна быць мастацка простай, вобразнай, чыстай, зразумелай, мовай, якая навучае дзяцей лёгка і правільна выказваць свае думкі.

4. [illegible]ельга замыкаць дзіцячыя творчыя парывы ў вузкім коле знаёмых рэчаў. Кожная дзіцячая кніжка павінна мець сваёй задачай пашырыць кругагляд свайго чытача.

5. Фантастыка ў дзіцячай кніжкі павінна мець пераважна рэалістычны, ды гульлівы характар і павінна быць цесна ўвязана з соцыяльнаю мэтай мастацкага твору.

6. Разьмер дасланай на конкурс дзіцячай кніжкі не павінен перавышаць: мастацкая проза—6 друк. аркушоў, п'есы—1 друк аркуш.

7. Рукапісы могуць быць напісаны на беларускай, яўрэйскай, польскай, расійскай ды інш. мовах. Апошні тэрмін прысылкі рукапісаў 1 жніўня 1930 г.

8. Конкурс будзе закрытым. Гэта значыць. рукапісы трэба прысылаць выключна пад дэвізамі (умоўнымі абазначэньнямі—словамі. сказамі) з аднача́сным дадаткам запячатаных канвэртаў пад тымі-ж самымі дэвізамі, у якіх хаваецца паведамленьне аб прозьвішчы, імені і адрас аўтара.

Дэвізныя канвэрты прэміяваных твораў ускрываюцца пасьля канчатковай пастановы савету журы аб выніках конкурсу. Дэвізы тых твораў, якім прэміі не атрымалі, але якія прызнаны годнымі для друку, ускрываюцца па згодзе аўтара.

9. РУКАПІСЫ ДАСЫЛАЦЬ на адрас: МЕНСК, САВЕЦКАЯ. 63. БДВ, ЮНСЭКТАРУ. З паметкай „На конкурс дзіцячай кніжкі".

Савет журы

Народны поэт ЯКУБ КОЛАС, старшыня галоўнавукі проф. ПАНКЕВІЧ, старшыня галоўпалітасьветы т. ГАЛАВАЧ; т. т. ЦЬВІКЕВІЧ (член праўленьня БДВ, заг. выд. аддз.), ПАВАРОТНЫ (адк. рэдюнсэктару БДВ). БУКЛЕЙ (ЦБ ЮП). РЫВІН (НКА) ГАРЛУЗ („Піонэр Беларусі"). ГЕЗІН („Юнгер Ленінец"). ЯКІМОВІЧ („Іскра Ільліча"). АЛЕКСАНДРОВІЧ АЛЕСЯ, ЯНКА МАЎР, САВЁНАК П. (настаўнікі і аўтары), ЛАБАДАЕЎ (АПАД ЦК КПБ). Прадстаўнікі ад наступных організацый і ўстаноў: БелАПП'у і яго нацыянальных сэкцый, „РОМБ", „Узвышша". часопісу „Асьвета". Галоўліту і інспэктары дашкольнага і соцыяльнага выхаваньня НКА.

БЕЛАРУСКАЕ ДЗЯРЖАЎНАЕ ВЫДАВЕЦТВА
НАРОДНЫ КАМІСАРЫЯТ АСЬВЕТЫ БССР.

Наладзім сустрэчу спажыўца з рабочым

Ліст комсамольцаў заводу „Дрэваапрацоўшчык" да спажыўцоў продукцыі заводу

Задача выкананьня пяцігодкі ў 4 гады не прайшла міма рабочых заводу „Дрэваапрацовачнік". Мы таксама перайшлі на новыя тэмпы работы, вядзем барацьбу за зьніжэньне сабекошту і павышэньне якасьці продукцыі. Але палепшаньне якасьці продукцыі бяз удзелу ў гэтым самога спажыўца зьяўляецца значнай перашкодай у нашай рабоце. У большасьці выпадкаў і самі рабочыя, і адміністрацыя заводу ня ведаюць аб недахопах продукцыі, якая ідзе з карпусоў заводу да спажыўца.

Комсамольскі колектыў заводу, улічваючы гэта, парашыў організаваць вечар сустрэчы рабочых заводу і тэхпэрсоналу са спажыўцом заводзкай продукцыі Правесьці вечар мы мяркуем у першай палове лютага. Мы заклікаем усіх спажыўцоў нашай продукцыі дасылаць матар'ял аб якасьці, яе для вечару, праз друк. Усе недахопы заводзкай продукцыі павінны быць выкрыты для таго, каб у далейшым іх не паўтараць.

Не кажэце аб тым, што добра. гэта нам больш-менш вядома. Пакажэце нам нашы дрэнныя бакі, нашы недарэчнасьці.

Да вечару апрача друкаваньня зборнікаў на старонках „Чырвонай Зьмены" і інш. газэт аб якасьці нашай продукцыі пажадана дасылка пісьмовых матар'ялаў па адрасу: завадзкі камітэт заводу „Дрэваапрацовачнік" для камісіі па правядзеньню вечару сустрэчы рабочых са спажыўцом. Такія-ж матар'ялы можна перадаваць па тэлефону—5-36 (два званкі).

З комсамольскім прывітаньнем па даручэньню бюро колектыву ЛКСМБ заводу—Шарэйка Н.
Каральчук Р.
Ліпкінд І.

АБАРАНІЦЬ БАТРАКА

У кулака ВЯРБІЛЫ ЯСЬКІ з хутара Бацэвічы (Готвіцкі сельсавет) працуе батрак, на якога не заключан працоўны дагавор. Кулак Вярбіла жорстка эксплёатуе батрака. Былі такія выпадкі. калі ён біў батрака колам і не даваў на працягу сутак есьці.

Батрак няпісьменны, што спрыяе большай эксплёатацыі яго кулаком. Батрачком і комсамольская ячэйка не прынялі захадаў. каб абараніць батрака ад напаў кулака-эксплёататара.

АН. ВАНДРОЎНЫ.

ПА САВЕЦКАЙ БЕЛАРУСІ

(Ад нашых карэспандэнтаў)

ПАГРОМШЧЫКІ ПЕРАД ПРОЛЕТАРСКІМ СУДОМ

ГОМЕЛЬ, 2. Выязная сэсія вярхоўнага суду БССР распачала слуханьне справы групы кіраўнікоў гомельскага аддзяленьня „саюзу рускага народу".

На лаве падсудных — кіраўнікі аддзелу—удзельнікі і організатары яўрэйскіх пагромаў у Гомелі і ў іншых гарадох Сьведкамі выступаюць пацярпеўшыя ў часе пагрому.

Працоўныя праяўляюць вялікую ўвагу да гэтай справы.

Справа аб прасьледваньні рабкора Вараб'ёва

У 298 нумары газэты „Чырвоная Зьмена" мы паведамлялі, што на ст. Дрыса (Полаччына) у часе агульнага сходу чыгуначнікаў рабкор газэты „Гудок" тав. Вараб'ёў нанёс сабе два цяжкіх нажавых удары ў грудзі. Замах на самагубства быў зроблен з прычыны нячуванага прасьледваньня і цкаваньня з боку памоцніка начальніка станцыі Сямёнава.

У выніку расьледваньня ўсіх матар'ялаў па гэтай справе,—Сямёнаў зараз узяты пад варту. Распушчана бюро ячэйкі і мясцком профсаюзу, якія не рэагавалі на прасьледваньне рабкора.

Райком партыі спачатку недаацэньваў політычнага значэньня гэтай справы і зараз прызнаў сваю памылку.

Справа аб прасьледваньні і цкаваньні рабкора Вараб'ёва будзе слухацца ў паказальным парадку.

3600 няпісьменных

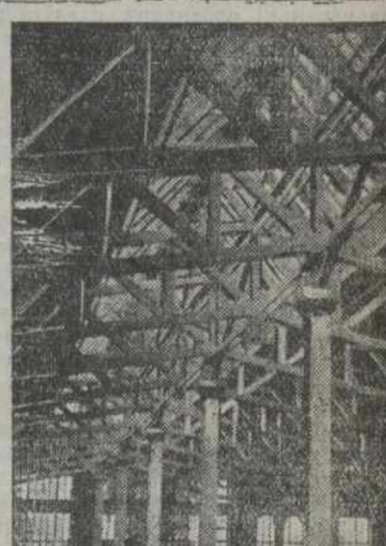
У САМАХВАЛАВІЦКІМ раёне налічваецца 3600 чалавек няпісьменных у тым ліку 86 батракоў, 124 беднякі, 330 колгасьнікаў. На сёньняшні дзень не вядзецца сярод іх культурна-масавая праца. Слаба прыступілі да выкананьня дырэктыў аб зьнішчэньні няпісьменнасьці сярод насельніцтва.

Хто абароніць батрачку?

У вёсцы ЗАОЗЕР'Е (Лагойскі раён) заможнік СТАНКЕВІЧ С. трымае батрачку Паўлоўскую К., на якую сельбатрачком не заключы[ў] працоўнага дагавору, ня гледзячы на тое, што яна ўжо працуе на працягу 10 месяцаў і заможнік КРАСОЎСКІ В. эксплёатуе батрачку ВАСІЛЕЎСКУЮ В., які не паведаміў па сёньнешні дзень сельбатрачкому аб тым. што трымае работніка.

Сельбатрачком. абарані батрачак ад зьдзеку кулакоў. БЯГУ-Я.

З фото-апаратам па Гомел[ю]



На здымку: Унутраны від тольк[і] што закончанага машына-будаўнічаг[а] заводу.

700 НОВЫХ УКЛАДЧЫКАЎ

Праца па вярбоўцы новых укладчыкаў у ашчадкасы ў нас занепала. Глуская організацыя ЛКСМБ (Бабруйшчына) рашыла выправіць становішча, узяўшы на сябе ініцыятыву да 15 студзеня 1930 г. завербаваць 700 новых укладчыкаў на суму 2100 р.

Местачковая ячэйка рашыла ўцягнуць 50 укладчыкаў на суму 150 руб., ужо правысілі сваё заданьне і завербавалі ўкладчыкаў на суму 250 р.

У гэтую справу ўцягнуліся і піонэры, кожны атрад уцягвае па 10—20 укладчыкаў. В.Пархімовіч.

Ліст у рэдакцыю

Пры перадрукаваньні на машынцы з чарнавіка майго артыкулу „Ленінскі КСМ на барацьбу за пролетарскую культуру" пісанага карандашом, і пасьля перадрукаваньня ў артыкул не глядзеў і зроблена некалькі памылак, так напрыклад: Замест—„Ленінскі комсамол Беларусі пачынае 1930 год працай. якая бязумоўна мае колёсальнае політычнае значэньне"—надрукована: „Ленінскі комсамол Беларусі пачынаючы з 1930 году будзе займацца працаю, якая бязумоўна мае вялізарнае політычнае значэньне", гэтым зьмяняецца зьмест фразы, выходзіць, што нібы ЛКСМБ да 1930 году не займаўся вялікімі політычнымі справамі.

2. Замест: „Навукова - дасьледчыя ўстановы", надрукована: „Наўкола дасьледчай установы".

3. Замест: „Культурнае соцыялістычнае будаўніцтва ідзе у нас зусім добра, але пад-час сярод густых усходаў пролетарскай культуры ёсьць у нас ня мала ў некаторых мясцох і буржуазных шкодных для нас „плевел". Надрукована: „Культурнае соцыялістычнае будаўніцтва пад час ідзе у нас ня зусім добра. Сярод густых усходаў пролетарскай культуры ёсьць у нас ня мала ў некаторых мясцох і буржуазныя, шкодныя для нас „плевелы".

Атрымалася няправільна політычная ацэнка напрамку культурнага соцыялістычнага будаўніцтва.

Замест: „Аб чым сьпяваюць у нашых капэлях. хорах..." Надрукована:—„Аб чым апавядаюць у нашых капэлях, хорах"...

4-1-30 г. Я. Карэнеўскі.

Паштовая скрынка

Мішкіну—„Перавыбары дэлегацкага пункту". Хвастовічу—„Выбар дэлегатак", Цярэшку—„Дэлегацкія актыўніцы", С. Хаміцэвічу—„Мая прапанова".—друкавацца ня будуць, матар'ял спазьніўся.

Свайму—„Прыкладны комсамолец"—без адрасу, ня пойдзе.

Сафронаву—„З такімі поглядамі ў КСМ ня месца",—Правідловаму—„Ці адпавядае ўсё гэта", Рагоўскаму—„Я толькі... у Рагаве", Лесу—„Вось тут слаба", Рубінчыку—„Аб клюбе", Піокуну М.—„Шырэй культмасавую працу", Э. К. Эльсіну—„Праспалі", Чаромухе — „Аб Астрашыцка - гарадзкой ячэйцы", С. П.—„Падкулачнік Нямковіч выключан"—гэтыя допісы друкавацца ня будуць, яны напісаны суха, надзвычайна мала фактаў ды і тыя вельмі дробныя.

Ерашонку В — „Трэба праверыць школы", Ясю — „Холад і гразь шкодзяць працы", Собалю — „Організавалі 4 колгасы", Лявонаву — „Расьце колгас імя 16 партызан", Сьмяротнаму — „Зьвярні ўвагу", Пісарчыку—„Пара прачнуцца", „Даць прыклад", Абедаючым — „Гігіена ў сталоўцы №1, К. і Х. — „Падтрымліваюць клясавага ворага", Юнкору—Справаздача профкому", Асе — „Чаму гэта так", Васкоўскаму — „Грамадзкую працу ў „вёску", Ліпінай — „Іра суботнік колектывізацыі", Могінай П.—„Гавораць пра колектывізацыю", Х. — „Удзел ШСМ у зьнішчэньні няпісьменнасьці", Асоту—„Зрывшчыкі соцспаборніцтва", „Выхаваньне адсутнічае", Ванчукевічу—„Угнаеньн". Лайхтману — „Дагавор выкананы", „Спаборніцтва на колектывізацыю вёскі", П. — „Праца началася" Калючаму—„Няма клясавасьці", „Такія настаўнікі нам непатрэбны", Хадневічу — „Няма працы", Дубку — „Аб ліквідацыі няпісьменнасьці", Янку Муха — „Трэба навучыць беднату грамаце", „Раз узяліся, дык выконвайце", „Колгас Будзёнага ўзмацняецца", „Карты ня зводзяцца". Вашы допісы зьмешчаны ня будуць. На іх можна і патрэбна рэагаваць праз мясцовыя організацыі і насьценныя газэты.

Адказны рэдактар А. Джэлюк

Менск, друкарня БДВ. Галоўлітбел 599